

der er formodentlig nogle, der oven i købet vil udsætte det for tortur inden aflivningen.

Det Radikale Venstre, dette pacifistiske parti, går ind for henrettelse ved skydning. Det er et ultimativt krav fra De Radikales side, at skattestoppet skal ophæves. Det er et ultimativt krav for radikal deltagelse i nogen form for regering, det er klar tale. Socialdemokraterne er mere tilhængere af en aflivning ved kvælning. Vi kender dette spanske, tror jeg det er, henrettelsesinstrument, hvor man sætter en person ind i en mekanisme og langsomt skruer bagfra, så halsen knækker til sidst. Det er nøjagtig den metode, som hr. Sass Larsen i dag har anvist i form af en såkaldt skattekommission. Det er en aflivning af skattestoppet ved en sådan langsom og pinefuld henrettelsesmetode.

Det står klart efter det, hr. Sass Larsen har sagt i dag, at Socialdemokraterne ønsker en omlægning af skattesystemet, som simpelt hen fjerner skattestoppet. Den omlægning kan slet ikke gennemføres uden at ophæve skattestoppet, så det, man må forudse med den socialdemokratiske metode, er f.eks. højere boligskatter og andre forhøjelser af skatterne.

Hr. Villy Søvndal var jo i dag overraskende uklar i sin beskrivelse af den folkesocialistiske metode til aflivning af skattestoppet, men én ting står fuldstændig klart: SF ønsker skatten sat i vejret. Det har hr. Morten Homann i øvrigt også udtalt tidligere i dag, så SF ved man hvor man har. Det er kun et spørgsmål om metoden, og jeg tror, hr. Villy Søvndals erfaring gør, at han indretter sig lidt efter, hvordan det ser ud efter et valg. Men under alle omstændigheder vil SF selvfølgelig medvirke til at aflive skattestoppet.

Man kan altså sige, at det, der står klart efter i dag, er: Kommer der et andet flertal, er skattestoppets dage talte. Så er vi tilbage i en situation, hvor skatterne og afgifterne igen stiger. Det er kun et spørgsmål om metoden til aflivning af skattestoppet.

Et andet område, hvor oppositionen jo heller ikke kan enes, er udlændingepolitikken; men det står klart, at skal der komme bukser af det skind, som oppositionen prøver at få til et stykke tekstil, vil der blive tale om en lempelse af udlændingepolitikken. Det er stillet som et ultimativt krav af fru Marianne Jelved, det er stillet som et ultimativt krav af hr. Villy Søvndal, og hr. Sass Larsen gik i dag ikke længere end til at sige, at Socialdemokratiet ingen aktuelle planer har om at lempe udlændingepolitikken. Så skal alle altid lytte meget opmærksomt, for når en social-

demokrat siger, at der ingen aktuelle planer er, kan man være ret sikker på, at der kan komme sådanne planer. Vi har jo i dag set, at det i realiteten er fru Marianne Jelved, der svinger taktstokken i oppositionen, og derfor skal man tage bestik af, at når Det Radikale Venstre siger: Det er et ultimativt krav for vores støtte til en regering, at udlændingepolitikken lempes – ja, så *bliver* udlændingepolitikken lempet.

Børnepasning: Her er oppositionen stærkt splittet. De Radikale vil sætte taksten for børnepasning op, Socialdemokraterne siger nej, og SF siger måske. Det er vild forvirring.

Kl. 21.55

Hvis vi så kigger på det helt aktuelle, altså det forslag til vedtagelse, som er fremsat af oppositionen, er det jo tankevækkende, at under debatten i dag var oppositionens repræsentanter ikke i stand til at give et klart svar på, hvad der egentlig står i det forslag til vedtagelse. Der tales om, at der skal sikres kommunerne et større råderum, men da der så blev spurgt indgående til, hvad der ligger i det, og hvor mange penge det er, kommunerne skal have, var det kun tøvende og meget langsomt, at det overhovedet lykkedes at få nogen fra oppositionen til at nærme sig et svar, og når man nærmede sig et svar, blev forvirringen total.

Hr. Villy Søvndal slog alle rekorder, for hr. Villy Søvndal bekendte på et tidspunkt, at han slet ikke kunne huske, hvilke tal der var tale om. Der føg mange tal i luften, men jeg tror nok, hr. Villy Søvndal endte på, at det måtte være omkring 2,5 mia. kr. til kommunerne. Her har hr. Villy Søvndal måske skelet til, at Socialdemokraterne har sagt, at det er et sted mellem 2 og 3 mia. kr. Da fru Line Barfod blev spurgt, lagde fru Line Barfod stærkt ud med 8 mia. kr., men kunne så godt fornemme fra de øvrige oppositionsbænke, at det måske lød lovlig voldsomt i forhold til, hvad der kunne skabes enighed om. Derfor blev beløbet filet ned i løbet af fru Line Barfods mange svar, og fru Line Barfods sidste udvej var at henvise til hr. Thulesen Dahl og hr. Thulesen Dahls beregninger. Det var oppositionens bud efter en lang debat, og jeg må sige, at det er sølle.

Generelt står det klart, at fru Jelved svinger taktstokken. Det kan vi se, fordi det er fru Jelved, der har ført ord og pen, når det gælder oppositionens vedtagelsesforslag, og derfor er det måske i virkeligheden fru Marianne Jelved, der skal give det ultimative svar på, hvad det er for et beløb, vi taler om, når der tales om et større